

Húsvéti Üzenet

A Szabadszállási és a Hartai Református Egyházközség közös kiadványa

2021 – 2. évfolyam, 1. szám

Szabolcska Mihály: Húsvét

*Miért keresnéd Őt a sírba
Hisz nincsen ott, mert nem halott.
Halál bilincse szétszakítva,
Az Úr Jézus feltámadott!*

*A Golgotán volt az ítélet,
Ott győzte le a bűnt, s halált.
A sírból most kikelt az élet,
Az ígéret valóra vált!*

*A Golgotán Ő meghalt érted,
Ó bűnös szív, ezt ne feledd.
A Golgotánál hajtsd meg térded,
És sírva sírj bűnöd felett.*

*De nagypéntekre jött a húsvét,
Örülj, ujjongj bűnbánó szív!
Az Úr életre kelve ismét,
Örökre él s életre hív!*

Ajánló

Húsvéti hála.....	2
Hogyan böjtöljünk?.....	3
Wass Albert üzenete.....	4
Születésnap.....	5
Presbiterválasztás Hartán.....	6
Új énekeskönyv készül.....	7
Múltunk titkai.....	8
Ökumenikus imahét.....	10
Ezt cselekedjétek.....	12
Bibliavasárnapi evangelizáció.....	13
90 évesek köszöntése.....	14
Megalakult a Zsinat.....	14
Faültetés a temetőben.....	15
Húsvéti könyvajánló.....	16
Szeretetsomag; Adventi vásár.....	17
Rendhagyó angyalváró istentisztelet.....	18
Gyermekoldal.....	19
Anyakönyvi hírek; It.-ek rendje.....	20

„A golgotai kereszt az a gerenda, melyen az élet hajótöröttjei a földi lét hullámverésén át a mennyei partra menekülhetnek.”

(C. H. Spurgeon)

**Áldott húsvéti ünneplést kívánunk
minden kedves olvasónknak:**

**Pálincásné Balogi Beáta és Pálincás Gyula
lelkipásztorok,
Holczmann Mihály gondnok.**

Kárász Izabella: Könyörgés húsvéthoz

Húsvét!

Ragyogd be nagypénteki gyászunk,
hogy ne fájjon az emberek romlása,
hogy legyen minden sírba betett szívnek
csodálatos, nagy, szent feltámadása!

Húsvét!

Hirdesd, hogy nem hal meg a lélek,
nem sínylődik a poklok kapujában,
ha elfogadja Urának a Mestert
egy csodálatos, szent feltámadásban!

Húsvét!

Támaszd fel mindazt, aki meghalt,
holt szívvel bolyong, keresvén a tájat,
ahol megsebzett, megkínzott szívére
nagypéntek után húsvét üdve árad.

Húsvéti hála

Gyermekkoromban, a nyári szünet idején nagyon fontos feladatot kaptunk a szülőktől: minden nap pontosan délután két órára el kellett menni az előre felíratott kenyérért a falusi kisboltba. Persze, mi, gyermekek már előtte ott voltunk, bár a bolt csak kettőkor nyitott. De siettünk, mert a cimborákkal való találkozás mindig jókedvű játékká „fajult”. Így ment ez minden hétköznap.

Egy alkalommal, ahogyan ott szaladgáltunk, valahogyan a reggel rám bízott aprópénzből, a kenyér árából, elhagytam néhány forintot. Kiesett a zsebemből. Aztán egyszer csak megjött a kék Robur kenyérszállító, rajta az ismert felirat: „Mátészalkai Sütőüzem”. A dolgozók gyorsan kipakolták a még meleg, illatos, sötétre sült kenyereket. Sorba álltunk és viszonylag gyorsan megkaptuk a zsákmányt, majd mehettünk haza.

Aznap azonban én nem tudtam a kenyeret kifizetni, és mint egy átlagos kamasz, elszégyelltem magam. Nincs nálam elég pénz! De jött mögöttem egy néni, aki látta, hogy mi a gond. „Tessék fiacskám, itt van egy húszas, majd délután elszaladsz vele.”- mondta kedvesen, és a kezembe nyomta az érmét. Alig vártam, hogy hazaérjek, letettem a kenyeret, és már szaladtam is, hogy elvigyem a tartozást, mert olyan nagy szégyennek éreztem ezt a most már jelentéktelennek tűnő bakit.

A húsvétról olykor szembe jut ez az emlék. Talán azért, mert a húsvét arról szól, hogy Jézus Krisztus kereszthalálával megváltott minket, azaz nem vagyunk bűneink miatt adósak. Az ember, amikor megérinti Isten, arra gondol, hogy mennyi mindent tett, amellyel megbántotta az Istent. „Tartozom az Úrnak, nem tudom jóvá tenni hibámat.” Egyszer csak elénk áll Jézus Krisztus, és megértjük, hogy mit tett értünk, bűnösökért. Jézus Krisztus helyettünk rendezte a tartozásunkat. De vajon az ember szégyennek érzi azt, hogy ilyen helyzetet teremtett bűne által? A Sátán legnagyobb mesterkedése nem az, hogy elhiteti, nincs Isten, hanem hogy azt sugalmazza: nincs bűn. Pedig az jelen van a mindennapi dolgainkban, a megélhetésért folytatott harcainkban, az emberi kapcsolatainkban, a családban, életünk minden területén. De vajon bennünk van-e, hogy alig várom, hogy megköszönjem a Feltámadottnak az értem elszenvedett kereszthalálát?

A mai generáció legnagyobb hibája az, hogy semmit nem tud értékelni, semmiért nem akar megküzdeni, és nem tud hálás lenni. Nem fordulnak az Istenhez imádságaikkal, nem köszönik meg a mindennapi kenyeret, a sok segítséget, változást, a szabadítást. Nem mennek az emberek Istenhez a kérdéseikkel, a kéréseikkel, a fájdalmaikkal. Én alig vártam gyermekként, hogy azt a pénzt „letudjam”, mert úgy éreztem, nem tartozhatok tovább egy olyan valakinek, akit csak néha látok az utcán. Nagyon hálás voltam neki, hogy kisegített.

Az Istennek is hálásnak kell lennünk. Mert Jézusban, a testet öltött Igében megmutatta szeretetét. Nagyon szépen fejezi ki ezt az a régi ének, melyet gyakran éneklünk bibliaórákon református gyülekezeteinkben:

„Ó, mily hű barátunk Jézus, hordja bűnünk, bánatunk. Mily dicsőség, hogy nevében Istenhez fordulhatunk! Mennyi békét elveszítünk, sírva hordjuk bánatunk. Mind azért, mert hő imában Őhöz nem fordulunk./ Ér-e próba vagy kísértés, háborúság zaklat-é? El ne csüggedj ám miatta: Vidd imában Őél! Volt-e már ily hű barátod, gondod így ki fölvevé? Látja minden gyöngeséged: Tárd ki bátran Őél! Nyomja-é bú gyöngé vállad, földi bánat terhel-é? Drága Megváltód az orvos: Vidd imában Őél! Megvet, elhagy, kit szerettél? Vidd imában Őél! Ő, két karja közt ölelve, visz a békeféle.”

Legyen számunkra ez a húsvét a hála ünnepe. Adjunk hálát az Istennek azért, hogy Jézus a kereszttel által bűneinkért eleget tett. Adjunk hálát úgy, hogy megköszönjük azt, hogy Ő nem hiába teremtett, nem hiába született meg, mert igenis meg tudjuk becsülni életünket, abban tudunk alkotni, adni, szeretni, gondoskodni, féltetni, segíteni, a kevésnek is örülni, megelégedni. Legyen hálaadással teli, áldott húsvéti ünnepünk! Ámen.

Én vagyok
a
feltámadás
és az élet,
aki hisz
énbennem,
ha meghal
is, él.”

(Jn 11,25)

Hogyan böjtöljünk ebben a modern világban?

Böjt alatt mi rendszerint az étel-ital megvonását értjük. Szájunk megregulázását. Valóban. Jézus korában, sőt vagy másfélezer éven keresztül különös szükség is volt erre, mert gyakran a gyomor bűnei, az étel-falak zárták el tőlünk Isten halk és szelíd szavát.

Úgy érzem, manapság sokkal inkább a szemünket és a fülünket kell megböjtöltetni, hogy Isten halk és szelíd hangját meghalljuk, amely felülről és mégis belülről akar hozzánk szólni. Mi a feladat, a „leckénk” a halk és szelíd szó meghallása érdekében? Mondjuk egy héten legalább egy nap ne nyissuk ki a rádiót, televíziót, ne olvassuk el az újságok szomorú, riasztó, keserves, rossz híreit – az anti-evangéliumot, az ellenörömhírt –, amelyek bajokról, háborúkról, gyilkosságokról, sikkasztásokról, gazdasági és hatalmi küzdelmekről szólnak; helyett csöndesedjünk el.

Tudom, nem kevesen vannak, akik azt mondanák erre, hogy ez szinte képtelenség. Ennél sokkal egyszerűbb egy héten egyszer a gyomrot megböjtöltetni – és ez így is van. Nekünk azonban fontos ezt a fajta böjtöt gyakorolnunk. Csak így, szemünket-fülünket böjtöltetve tudunk olykor-olykor lényünk alaphangjára hangolódni, hogy így megtudjuk, mi rejlik bennünk. Mit mond a csönd? Miről, kiről beszél lényünk mélye? Békés, tiszta hangok, képek jönnek-e elő, vagy zavaros, nyugtalanító, elintézésre váróak? Vagy éppenséggel a nagy semmi?...

Azért is szükségünk van hang-böjtre, hogy rezonáló-képesek legyünk a belső-felső hangra, a Lélek szavára. Csak elcsöndesedve, szemünket, fülünket böjtöltetve tudunk kapcsolatba kerülni Isten Lelkével.

Gyökössy Endre

Túrmezei Erzsébet: Fületlen bögre

**Ma este elmosogattam éppen nyolcra.
Rakosgattam a bögréket fel a polcra.
Kettő van fületlen, de előlről szépek,
Egészen olyanok, mint a többi épek.
Csak a fületlen részt hátulra kell tenni,
S nem kell azt a hibát úgy szemügyre venni.**

**Most eszembe jutott sok felebarátom,
Hogyha képletesen fületlennek látom,
Úgy teszem-e őket életem polcára,
hogy ne lássunk mindig arra a hibára?**

**Hanem csak a szépre, hanem csak a jóra,
Mert (csak ha így térek egyszer nyugovóra)
Akkor tesz el az igazságos Isten
– Ahogy a bögréket rakosgattam itt lenn –
A mennyei polcra nagy irgalmú szemmel
Hátrafelé az én letörött fülemmel.**

kérnivalónk, de Te úgyis jobban tudod, hogy mire van szükségünk. Tanítgass bennünket igazán böjtölni. Helyreállítani a kapcsolatot Veled!

Add Uram, hogy tudjuk javítgatni a Te Szentleked segítségével kapcsolatainkat szeretteinkkel. Azt a sok szakadékot, a sok megsérült, a sok megbetegedett, agyonragicsált kapcsolatot. Tanítgass bennünket ma jobban szeretni, mint tegnap, a Te szent Nevedért. Ámen.

(Gyökössy Endre: Könyvecske a böjtről)

Petőfi Sándor: Magyar vagyok

Magyar vagyok. Legszebb ország hazám
*Az öt világrész nagy területén.
 Egy kis világ maga. Nincs annyi szám,
 Ahány a szépség gazdag kebelén.
 Van rajta bérc, amely tekintetet vét
 A Kaszpi-tenger hajjain is túl,
 És rónasága, mintha a föld végét
 Keresné, olyan messze-messze nyúl.*

Magyar vagyok. Természetem komoly,
*Mint hegedűnk első hangjai;
 Ajkamra fel-felröppen a mosoly,
 De nevetésem ritkán hallani.
 Ha az öröm legjobban festi képem:
 Magas kedvemben sírva fakadok;
 De arcom víg a bánat idejében,
 Mert nem akarom, hogy sajnáljatok.*

Magyar vagyok. Büszkén tekintek át
*A múltnak tengerén, ahol szemem
 Egekbe nyúló kösziklákat lát,
 Nagy tetteidet, bajnok nemzetem.
 Európa színpadán mi is játszottunk,
 S mienk nem volt a legkisebb szerep;
 Úgy rettegett a föld kirántott kardunk,
 Mint a villámot éjjel a gyerek.*

Magyar vagyok. Mi mostan a magyar?
*Holt dicsőség halvány kísértete;
 Föl-föltűnik s lebúvik nagy hamar;
 Ha vert az óra; odva mélyibe.
 Hogy hallgatunk! A második szomszédig
 Alig hogy küldjük életünk nesztét.
 S saját testvérink, kik reánk készítik
 A gyász s gyalázat fekete mezét.*

Magyar vagyok. S arcom szegyenben ég,
*Szegyenlenem kell, hogy magyar vagyok!
 Itt minálunk nem is hajnallik még,
 Holott máshol már a nap úgy ragyog.
 De semmi kincsért s hírért a világon
 El nem hagynám én szülőföldemet,
 Mert szeretem, hón szeretem, imádom
 Gyalázatában is nemzetemet!*
 (Pest, 1847. február)

Wass Albert üzenete március 15-re

„Fiatal véreim, határokon innen és túl,
 idegen föld elhagyatottságában, az otthoni
 kényszerűségek sivárságában, rabságban,
 elnyomatásban, ahol csak vagytok: hozzátok szólok.
 Súlyos idők nyomása nehezedik lelkemre s
 mondanivalómat hosszú esztendőök gondja s tudása
 érlelte.

Ti vagytok a nemzet jövődjé. Veletek él
 vagy pusztul a magyar. Amit ehhez az egyszerű
 történelmi tényhez hozzáfűzni kívánok, azt
 fogadjátok szeretettel, mint ahogy szeretettel csordul
 a szívemből.

Éltrevalók vagytok. Éltrevalóbbak, mint
 mi voltunk a ti korotokban. Okosabbak is vagytok, óvatosabbak és
 mérsékletesebbek. Megértőbbek egymással és idegen ajkú
 embertársaitokkal szemben. Az élet tanított meg erre. Látókörötök
 szélesebbre tárgult a történelem viharverése folytán. Minden
 lehetőségek megvan ahhoz, hogy egy okosabb, emberiebb és talán
 szebb világot építsetek föl magatok köré, mint amilyen a mienk volt.
 Adjátok az Úristen, hogy így legyen.

Mindaz azonban azon múlik, hogy meg tudjátok-e őrizni és
 hajlandók vagytok-e vállalni azt a magyar lelki és szellemi
 örökséget, amit mi vért izzadva átmentettünk valahogy a különböző
 „izmusok” özönvizén a ti számotokra, hogy ne legyetek lelki
 koldusok egy özönvíz-utáni új világban.

Ez az örökség a tietek egyedül és senki másé nem lehet
 ezen a földön. Ha ti eldobjátok magatoktól, örökre elvesz. És nem
 csak önmagatokat fosztjátok meg valamitől, ami pótolhatatlan, de
 nélküle szegényebb lesz az emberiség is.

Nekünk, magyaroknak, az Úristen különösen gazdag és
 színes nemzeti örökséget adott. Az egész világon egyedül ez a
 mienk. Senki nem veheti el tőlünk, mint ahogy mi sem vehetjük át
 senkitől azt, ami nem illet meg minket. Hiába beszélünk angolul,
 franciául, spanyolul, németül, attól még nem leszünk sem angolok,
 sem franciák, sem spanyolok, sem németek. Az ő örökségük nem a
 mienk, s ha majmolni próbálnánk őket, könyökkel betörni közéjük,
 mindössze a magunk egyéniségét, a magunk örökségét veszíthetjük
 el, az övéket soha sem vehetjük át. Gyökértelen idegenek leszünk az
 emberi világban s lelkileg elpusztulunk benne, mint a gyökerét
 vesztett fa.

Véreim, fiatal magyarok, jól-rosszul, de valahogy
 átmentettük számotokra azt a nemzeti örökséget, ami Isten
 rendelése folytán a tietek. Átmentettük azt földrengésen,
 világégésen, nemzetpusztító, lélekgyilkoló nemzetköziség
 mesterséges tanainak szennyes özönvizén keresztül. Ha egyebet
 nem tudtunk értetek tenni, de ezt megtettük, s becsülettel örökönk
 fölötté, ameddig élünk.

De a többi már a ti dolgotok és a ti felelősségetek. Egyet ne
 feledjete el: amíg magyarok vagytok s az ősi kultúr-örökség
 erkölcsi alapján álltok, addig Isten által kijelölt helyetek és
 szerepetek van a világban. De ha eldobjátok magatoktól ezt az
 örökséget, ha magyarságotokból kivetkőztök, akkor senkik se
 lesztek, csupán egy halom szemét, amit ide-oda sodor a szél, míg
 végül is elmerültek a semmiben.

Én bízom bennetek. Áldjon meg mindanniatokat az egy
 igaz Isten, köszikla-örökségünk magyar Istene!”

(Wass Albert még ki nem adott kéziratából)

Farsang a Baba-Mama Klubban 2021. február 24-én

Születésnap

10 éves lett a Baba-Mama Klub. 2020. február 1-jén, a 9. évfordulón a mostani és a régi klubosok összegyűltünk és nagyon jó hangulatban töltöttük el a délelőttöt. Megemlékeztünk az elmúlt évek vidám történéseiről és boldogan tervezgettük az ez évi programot: Milyen témákat keressünk, kiket hívjunk meg vendég előadónak, stb. Közösen ötleteltünk.

Aztán március közepén a terveink dugába dőltek. Nem lehetett összejönni, sőt, még istentiszteletet sem lehetett tartani. Ezt az időszakot nehezen éltük meg, telefonon és neten gyakran beszélgettünk a lányokkal. Amint kissé lazult a szigor, félretettük a nyári szünetet és ismét találkoztunk szerdánként. Jó volt látni, ahogy a kicsik nem felejtették el egymást, és együtt játszottak. Az örömünk nem tartott sokáig, ismét kényszerpihenőre ítéltettünk.

A kedvünk, kitartásunk és akaratunk töretlen, várjuk a szebb napokat. Bízunk benne, hogy nemsokára ismét együtt lehetünk. Köszönjük gyülekezetünk új lelkes házaspárjának és a presbitériumnak, hogy 10 év óta lehetővé teszik számunkra a foglalkozásokat.

Janovicsné Paál Ilona

Túrmezei Erzsébet: Tavaszi

*Istenem, megint tavasz van.
Dicsérlek az új tavaszban,
s róla mondok éneket.*

*Szeretném rügyét, reményét,
minden illatát és fényét
megköszönni Teneked.
Minden lelkes cinkehangot,
minden hóvirágharangot,
hazatérő madarat,
simogató sugarat.*

*Áldalak a tarka rétért
és a sarjadó vetésért.
Áldalak, hogy a magot
alig hogy mi elvetettük,
reménységgel eltemettük,
hűs esővel áztatod.
Dolgos méhet, könnyű szellőt,
édes illatot lehellőt,
mindent köszönök neked.
Köszönöm az Életet.*

*Azt a húsvéti, hatalmas,
halálon is diadalmas
Életet, kit a tavasz
minden fénye hódolattal
szolgál, hirdet és magasztal:
a feltámadt Krisztus az!
Ne is érjen soha véget
ez a tavaszi dicséret:
hiszen azt az Életet
megköszönni nem lehet!*

Ravasz László: Cseresznyevirág

*Láttam egyszer egy furcsa, de nagyon
szép japán képet. Azt a gondolatot ábrázolta,
amit egy finom domborművön kikalapálva
láttam: hogyan lehet virágos
cseresznyefaággal ördögöt üzni.*

Képzeliünk el egy szobát, ahol mindenféle ember ül: fiatal, öreg, asszony és gyermek. Az életnek különféle jelenetei játszódnak le; azt lehetne mondani az egészre: ez a mindennapi világ. A képen elbújtatva ezer kis ördög leskelődik úgy, hogy csak gondos megfigyelés után lehet őket észrevenni. Mindenütt ott vannak, mindent megszálltak, az egész élet tele van velük, úgy érezzük, hogy soha ki nem lehet irtani őket.

De hirtelen beperdül néhány fiatal leány, kezükben virágos cseresznyefaággal, s megkezdődik a nagytakarítás. A cseresznyefa csapásaira fejvesztetten menekülnek a gonosz manók, mert nem tudják elviselni azt a borzasztó fájdalmat, amit a virágos cseresznyefaág ütése okoz.

A látottakra az egyetlen magyarázat az, ha a virágos cseresznyefaágon a jóságot értjük. A jóság az, ami ezt a világot szebbé teszi, meggyógyítja, ártó hatalmait elűzi, felszabadítja a rontás alól.

A jóság a legnagyobb hatalom az egész világon. Minden ártó hatalom felett diadalmaskodni tud, mert megtanult megbocsátani. A jóság az, ami összefog, közösséget alkot, és meghódítja a szíveket. Nemzetközi nyelv, amelyet mindenki megért. Az egyetlen gazdagság, amely annál nagyobb lesz, minél inkább tékozolja valaki.

Ebből következik, hogy ti kibeszélhetetlenül gazdagok, erősek és csodatévőök vagytok, ha tudtok jók lenni. Nincs a világnak az a fejedelme, aki úgy meg tudná jutalmazni édesapátokat, édesanyátokat, mint ti, ha sokkal jobbak lesztek, mint eddig voltatok. Akármilyen nehéz és borús az élet, az ilyen hajlékban egyszer kisüt a nap, felderülnek az arcok. Így lehet a jóság olyan, mint a japán kép virágos cseresznyefaága: megtisztítja a testünket, a ruhánkat, a hajlékunkat, az udvarunkat, sőt a világot is, mert megtisztítja a lelkünket.

Kell-e azt mondanunk, hogy a mi mostani szegény Magyarországonk olyan, mint az előbb említett japán szoba? Akármerre nézünk, mindenütt rontás, gyűlölet, gond, gyötirelem rejtőzik. Ki kell tisztítani jósággal, csodatévő cseresznyefaággal. Ez az ág a ti kezetekben van.

Presbiterválasztás a Hartai Református Egyházközségben

Kedves Testvérek!

Mint azt bizonyára a kedves testvérek is tudják, folyamatban van a Hartai Református Egyházközség gondnokának és presbitereinek időközi választási eljárása.

Ennek előzményeként: a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye esperese 2021. február 1-től megbízta a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériumát a Hartai Református Egyházközség lelki és igazgatási feladatainak ellátásával.

A Szabadszállási Egyházközség Presbitériuma legfontosabb feladatának tűzte ki, hogy a Hartai Református Egyházközségnek minél előbb legyen megválasztott új Presbitériuma és segítse a lelkipásztor választást is.

Erre való törekvéssel - a Magyar Református Egyház választási eljárásra vonatkozó törvénye szerint -, a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériuma február 19-én megválasztotta a presbiterválasztás jelölőbizottságát.

A jelölőbizottság tagjai: Pálincás Gyula lelkipásztor, Holczmann Mihály gondnok, Janovicsné Paál Ilona presbiter, valamint Kákonyi Éva és Kovács Sándor hartai gyülekezettagok.

A jelölőbizottság ezt követően megkezdte a munkáját és a jelöltekkel való beszélgetést. A megszólított gyülekezeti tagok jó szívvél vállalták a jelölést és így rövid időn belül összeállt a 8 fős presbitérium (és gondnok jelölt), valamint a 2 fő pótpresbiter jelöltek listája az alábbiakban felsorolva:

Gondnok és presbiter jelölt: *Leitert András* gyülekezeti tag. **Presbiter jelöltek:** *Frei Zoltán* gyülekezeti tag, *Fritsné Hlavács Irén* gyülekezeti tag, *Gubody-Szakács Orsolya* gyülekezeti tag, *Kuncz Imréné* gyülekezeti tag, *Tamásné Hinkel Mária* gyülekezeti tag, *Tóth Judit* gyülekezeti tag, *Wéber Henrik* gyülekezeti tag. **Pótpresbiter jelöltek:** *Jákob Henrik* gyülekezeti tag, *Mészáros József* gyülekezeti tag.

A jelöltek 2021. március 7-én, Hartán, a vasárnapi istentiszteleten lettek bemutatva a gyülekezetnek, amely alkalommal hirdetésre került, hogy a tervek szerint a választó közgyűlés időpontja március 28-án, a megválasztott gondnok és a presbiterek ünnepélyes eskütétele pedig április 4-én, húsvétvasárnap lesz a hartai templomban. A vírushelyzet és a korlátozások miatt változhat a közgyűlés és az eskütétel időpontja, erről majd időben tájékoztatjuk a gyülekezetet.

Az új Presbitérium alakuló ülése az eskütételt követően kerül megtartásra, melynek során a Presbitériumon belül megalakításra kerül a gyülekezet életét segítő Gazdasági, Építészeti és a Missziói – Diakóniai Bizottság is.

A jelölő bizottság jó szívvél ajánlja a hartai gyülekezetnek a gondnok- és a presbiterjelölteket megválasztásra, akik majd minden bizonnyal a gyülekezet épülését szolgálják Isten dicsőségére és az Egyházközség javára! A jelölő bizottság az alábbi ígét helyezi a jelöltek szívére:

„Legeltesse Isten közöttetek levő nyáját, gondot viselve rá, ne kényszerből, hanem önként, ne rút nyereszkeskedésből, hanem készségesen, ne úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” (1Pét 5,2-3)

Kedves Testvérek! A feltámadott Krisztus ünnepén a szabadszállási lelkipásztorok és a Presbitérium nevében is szeretettel kívánok áldott húsvéti ünnepeket és jó egészséget a hartai gyülekezet minden tagjának, szeretteiknek és a kedves családjaiknak!

Holczmann Mihály gondnok

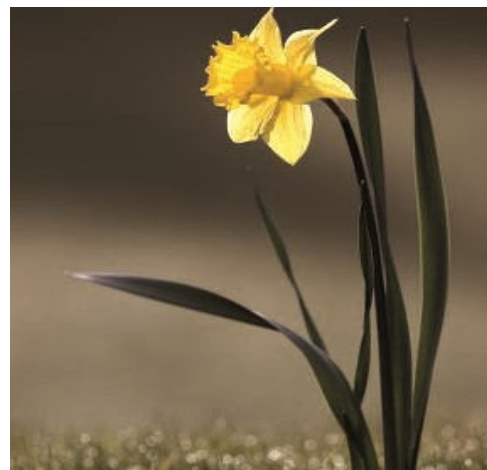
Húsvétvirág

Milyen nagy örömmel tölt el bennünket így, a tavasz kezdetén, ha egy-egy szál friss kerti virág ékesítheti az otthonunkat. Egy kedves hartai családtól kaptam a minap egy csokor nárciszt, ami a maga szerény, alázatos pompájával beragyogta a nappalít.

Mivel húsvét táján kezd kihajtani, a nárciszt húsvétvirágnak, vagy a feltámadás virágának is nevezik. Ez a kedves virág a keresztre feszítést ábrázoló képeken is gyakran látható. Ugyanakkor lehet a bűn, az önzés és az önszeretet jelképe is.

Kertünk gyönyörű most nyíló nárciszai emlékeztessenek bennünket ezen a tavaszon is Jézus Krisztus értünk hozott áldozatára, kereszthalálára és feltámadására!

Pálincásné Balogi Beáta

Hamarosan megjelenik új énekeskönyvünk

A ma is használatban lévő református énekeskönyvünk 1948-ban készült el. Ma már 73 éve annak, hogy használjuk gyülekezeteinkben, az istentiszteleti alkalmakon és az otthoni csendességünkben.

A világ nagyot változott ez alatt az idő alatt, és egyházunknak is új válaszokat kell adnia a mai kor emberének kérdéseire azon a nyelven, amelyet a XXI. század embere ért és elfogad.

Az evangélikusok az 1955-ben elkészült énekeskönyvük után 1982-ben adtak ki egy újat, a baptisták az 1960-ban elkészültet cserélték le 2003-ban, a katolikusok pedig 1980 óta használják énekeskönyvüket. Valamilyen módon nekünk, reformátusoknak is „haladnunk kell a korral”. A mai ember egészen más világban él, és ezzel számolnunk kell nem csak az egyházban, hanem az élet minden területén.

Bódás János: Húsvéti hit

*Bármit beszéltek, hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzedelmes marad.*

*Az Úr feltámadt, vallja millió szív,
s nem roskad össze semmi súly alatt.*

*Én nem hajlok a hitető beszédre,
világcsalók előtt se hódolok,
de tördelvén a titok néma zárát,
csak azt hiszem, amit megtapasztalok.*

*De mit nem érzek vak, süket kezemmel,
s hová nem ér el káprázó szemem,
lelkemmel látom azt, amely ha szárnyal,
nem ér nyomába gyarló értelem.*

*Én hallom, mit súg virág a virágnak,
bár hangjának fülemben nincs nyoma.
Értem a tavasz illatos beszédét,
s érzem Istent, bár nem láttam soha.*

*S bár győzött a bűn, mikor a keresztről
lelkeket mosva hullt alá a vér,
mégis hiszem a Krisztus diadalát,
s tudom, hogy feltámadt, mert bennem él!*

*Ő áll mellettem könnyben és mosolyban,
amíg az élet rögeit töröm,
nyugodtan tűnök, mert tudom, hogy vár majd
egy új élet s fenn mennyei öröm.*

*E hit vigasztal minden megtiportat,
özvegyet, árvát, sír felé menőt,
gyermeket-vesztett, zokogó anyákat,
s aki beteg is, ebből nyer erőt.*

*Az Úr feltámadt, vallja millió szív
s nem roskad össze semmi súly alatt.
Bármit beszéltek hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad!*

1996-ban kiadott ugyan egyházunk egy egyetemes magyar énekeskönyvet a Magyar Reformátusok Világtalálkozója, ami jól tudom, hogy sok gyülekezeti tagunk otthonában megtalálható, de ez nem lett általánosan elfogadott és használatba vett énekeskönyv Magyarországon.

Több mint 10 évvel ezelőtt létrejött egy nyolc főből álló Énekeskönyv Bizottság, amely megkezdte egy új énekeskönyv szerkesztésének előkészítését. Nagy feladat állt előttük, hiszen a cél az volt, hogy olyan régi és új hagyományos református keresztyén értékeket képviselő énekek kerüljenek bele, amelyek megtalálják a mai kor emberét.

Az értékmentés szempontjából különösen fontos kérdés volt a 150 genfi zsoltár átemelése, hiszen a zsoltáreneklés keresztyénségünk kétezer éves hagyománya. Református istentiszteletünk szinte mindig zsoltárral kezdődik. A genfi zsoltárok szövegét teológiai, zenei szempontból is megvizsgálták, és számos helyen korrigálták, a hosszabb énekeknél egyes versszakokat elhagytak. A ma már nehezen érthető szövegeken is változtattak.

Az új énekeskönyv legfiatalabb énekei már a 21. században íródtak. A szabadszállási és a hartai gyülekezetben is használatban lévő *Lélekkel és értelemmel* kiadvány jó képet mutat arról az 1948 után létrejött énekkincsünkről, amit szintén beemelték az új énekeskönyv anyagába.

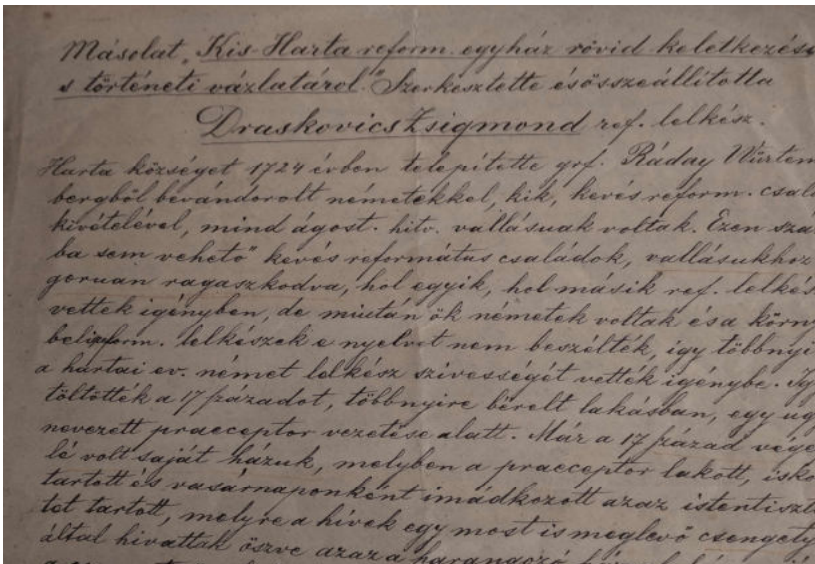
Fontos, hogy a gyülekezetek ne csak az ismert énekeket énekeljék, hanem nyitottabbá váljanak az újabb énekek megismerésére. A cél, hogy minden korosztály megtalálhassa a számára kedves énekeket, de egyik nemzedék se sajátítsa ki az új énekeskönyvet.

Az új énekeskönyv tudatosabban koncentrálna majd a sákramentumokra, még több úrvacsorai és keresztelési ének beillesztésével. Reménység szerint az új énekeskönyvhöz elkészül majd az új négyszólamú korálkönyv, de nem kizárt az sem, hogy idővel lesz gitárra írt változat is.

A nagy munka lassan a végéhez közeledik. Az énekeskönyv bemutatására a tervek szerint az őszi zsinati ülésen kerül majd sor, a gyülekezetek pedig a jövő év folyamán vehetik majd kézbe és használhatják az istentiszteleteken az új énekeskönyvet. De ne ijedjünk meg, ez természetesen nem jelenti azt, hogy a régi, '48-as énekeskönyvet nem használhatjuk tovább.

Én személy szerint kíváncsian várom, hogy hogy minél előbb a kezünkben tarthassuk, ismerkedhessünk vele. Kívánom, hogy a több mint 10 évi előkészítő munka hozza meg gyümölcsét, hogy olyan új énekeskönyvet vehessünk birtokba, amelyet könnyű elfogadnia fiatalnak és idősnek egyaránt, amelyet örömmel forgatunk naponként, és ami mindannyiunk lelki épülésére szolgál majd.

Pálkásné Balogi Beáta

Múltunk titkai: A hartai gyülekezet gyökerei

Nagy örömmel és szeretettel adjuk közre azt az 1892-ből származó, Draskovics Zsigmond akkori lelkész által kézzel írt krónikát, amelyben a hartai gyülekezet története van dióhéjban összefoglalva 1724-től 1892-ig.

A közel 130 évvel ezelőtt íródott üzenet sok érdekességet rejt, a sorok között meglevenedik a történelem. A kézirat szövegét eredeti helyesírással közöljük.

Fogadja minden hartai református testvérünk szeretettel ezt a múltból hozzánk érkezett üzenetet.

Másolat „Kis-Harta reform. egyház rövid keletkezési s történeti vázlatáról” Szerkesztette és összeállította Draskovics Zsigmond ref. lelkész

Harta községet 1724. évben telepítette grf. Ráday Würtembergből bevándorolt németekkel, kik, kevés reform. család kivételével, mind ágost. hitv. vallásuk voltak. Ezen számba sem vehető kevés református családok, vallásukhoz szigorúan ragaszkodva, hol egyik, hol másik ref. lelkészt vettek igénybe, de miután ők németek voltak és a környékbeli reform. lelkészek e nyelvet nem beszélték, így többnyire a hartai ev. német lelkész szívességét vették igénybe. Így töltötték a 17 századot, többnyire bérelt lakásban, egy úgynevezett praeceptor vezetése alatt. Már a 17 század vége felé volt saját házuk, melyben a praeceptor lakott, iskolát tartott és vasárnaponként imádkozott azaz istentiszteletet tartott, melyre a hívek egy most is meglevő csengetyű által hívtak össze, azaz a harangozó házról házra járván a csengetyűvel tudtul adá az összejevetelt. Mint sok éven át volt praeceptort említik Czinkán Jánost.

Már 1788 évben voltak úrvacsorai edények is, melyeket jelenleg is használjuk. 1832. évben már Kun Pál helyettes lelkésztől tesznek említést az öreg emberek, kit erkölcstelen élete miatt nem sokára eltávolítottak.

A hartai reform. egyház keletkezési éve 1836, mely évben anyaegházzá lett. Templomát ezen évben építette, s így az istentiszteletet nem többé a hátsó utcában lévő imaházban, hanem a főutcán levő templomban tartották, de a lelkész továbbra is hátsó utcában lakott.

Később az 1850-ik években épült a mostani paplak, a volt mészárszék helyére, mind a templom mind a paplak fundusa gróf Ráday adománya. Később a hátsó utcában volt régi paplakot, imaházat s tanítólakot elcserélték a mostani a főutcában levő iskola s tanítólakért.

Első rendes lelkész Kun Pál helyettes lelkész után, volt Rozgonyi Károly, t. i. 1836-ik évtől, mert ezen évtől fogva vannak az anyakönyvek is, mert azelőtt, hol egyik, hol másik egyházban lettek az egyes functiok anyakönyvezve, s iratoknak semmi nyoma.

1836 óta volt a rendes conventinális levél, mely most is életben van, némi bővítéssel. A conventionális levél 1861-ik évben, midőn a legelőföldet elosztották, a lelkész részére 7 hold föld s 1200 négyszög öl a tanító részére 3 ½ hold s 1200 négyszög öl adatott, erősödött.

1855-ik évben, midőn a haszonbér megszűnt, a lelkész 9 hold föld helyett, melyet az egyház a lelkésznek haszonbérbe tartotta, sőt minden munkáját végezte, sajnosan csak 75 ft évi bérért lett megváltva.

1862-ik évben nagy tűzvész támadván és majd 183 ház leégvén, a reform. templom, a paplak, reá két évre a tanítólak a tűz martaléka lőn, miután porig égett minden, sőt az anyakönyvek is elégték, miért is 1836-ik évtől 1862-ik évig az anyakönyvek hiányosak, sőt a forradalmi évekről egészen hiányzanak, azaz ezen évekről szóló és meglevő anyakönyv a megyei levéltárból kiírva, hiányos.

Rozgonyi Károly 1836 óta működött nagy buzgósággal ezen kis egyházban 40 évig azaz 1876-ig, midőn az Úr az ő hív szolgáját elhívta. 1876-ik évben a vízáradás a védtöltést elszakítván, Harta község legnagyobb veszedelemnek volt kitéve. Ekkor történt, hogy a buzgó lelkész is megjelent a vészhelyen és az évek óta gyógyíthatatlan lábbaja elmérgesedett, mely következtében ugyanezen év márczius havában meghalt. Két hóig volt helyettes lelkész Török Lajos, de a német nyelv birtokában nem lévén, eltávozott. És így választás útján másod rendes lelkész lett Vámos Károly morágyi káplán, de csak két évig lelkészkedett, mert 1878 április hó 24-én leköszönt és ismét ujszivaczi káplán lett. És így boldogemlékü főt. Török Pál püspök úr ajánlatára május hó 6-án én lettem megválasztva rendes lelkésznek. Az évi búza-adó pár literrel emelve és ezen így maradt összeg magtárilag kezelve, az egyháznak igen sok és szép hasznot hozott.

1878-ik évben Ron Boldizsár hartai ref. lakos s hívünk orgonára 600 ftot adván, 300 ft pedig közadakozás útján a községben begyűlvén, egy szép 900 ft értékű orgonát állítottunk fel. Azonkívül az acustica miatt a szószéket más helyre és a padokat megváltottattuk. 1878-ban a templom tornyát s templomot kijavítottuk. Ennek költsége 450 ft. 1881-ik évben a paplakon 10 öl hosszú új téglafalat húztunk, ennek költsége 350 ft. 1885-ik évben a paplakon a melléképületeket újra felállítottuk, ennek költsége 450 ft. 1887-ben a templomot s paplakot újra zsendeleztük, ennek költsége 1000 ft. 1889-ik évben a paplak s templom között új falat, kaput és ajtót állítottunk, ennek 100 ft. 1891-ik évben újra építettük a dűledező tornyot, ennek költsége 1300 ft. De a tűzvész után hamarosan felépült hivatalos helyiségek folytonos kijavításai is sokba kerültek.

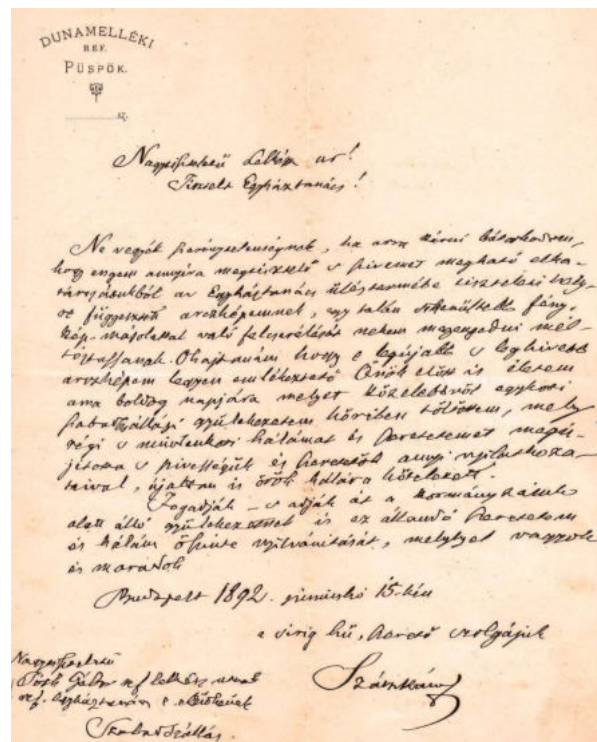
1891-ik évben Tekintetes Hauer Béla úr az egyháznak a Pataji határban, de Hartához közel 4 hold földet ajándékozott, fele részben a lelkész, fele részben az egyház használatára, vajmi csekély kötelezettség mellett. Ami a népességet illeti, úgy szaporodás igen csekély. Az oka abban rejlik, hogy sokan elköltöznek. Itt létem alatt a 14 év alatt a szaporodás alig egy % tesz ki. Mert ha némely évben van szaporodás, más évben mutatkozik fogyatkozás, hol halál, hol távozás miatt.

Harta, 1892. május hó 3-án Draskovics Zsigmond
ref. lelkész

Múltunk titkai: Szász Károly püspök levele a szabadszállási gyülekezethez

Szász Károly (1829-1905) református lelkipásztor, később dunamelléki püspök csupán hat évig (1863-1869) volt a szabadszállási gyülekezet lelkipásztora, de a gyülekezettel való kapcsolata haláláig megmaradt. Mindig nagy szeretettel emlékezett azokra az időkre, amelyet itt töltött.

1884-ben választották püspökké. 1892-ben mint a Dunamelléki Egyházkerület püspöke egyházlátogató körútja során Szabadszállásra is ellátogatott. Nem sokkal ezután egy dedikált fényképet küldött a gyülekezetnek. A képhez mellékelt levél megtalálható a gyülekezet kézirattárában, melyet nagy szeretettel adunk közre. Szász Károly kézírása nem könnyen olvasható, de minden szóból kiérződik az a kölcsönös szeretet, amely a szabadszállási gyülekezet és egykori lelkipásztora között volt.

Nagytisztelű Lelkész úr!
Tisztelt Egyháztanács!

Ne vegyék szerényletlenségnek, ha arra kérem, hogy engem annyira megtisztelő s szívemet megható elhatározásukból az Egyháztanács üléstermébe kifüggesztett arczképemnek, egy talán sikerültebb fényképmásolattal való felcserélését nekem megengedni méltóztassanak. Óhajtanám, hogy e legújabb, leghívebb arczképem legyen emlékeztető Önök előtt is életem ama boldog napjára, melyet közelebbről egykori szabadszállási gyülekezetem körében töltöttem, mely régi, mindenkori hálám és szeretetemet megújítva szívességük annyi nyilatkozataival, újabban is örök hálára kötelezett.

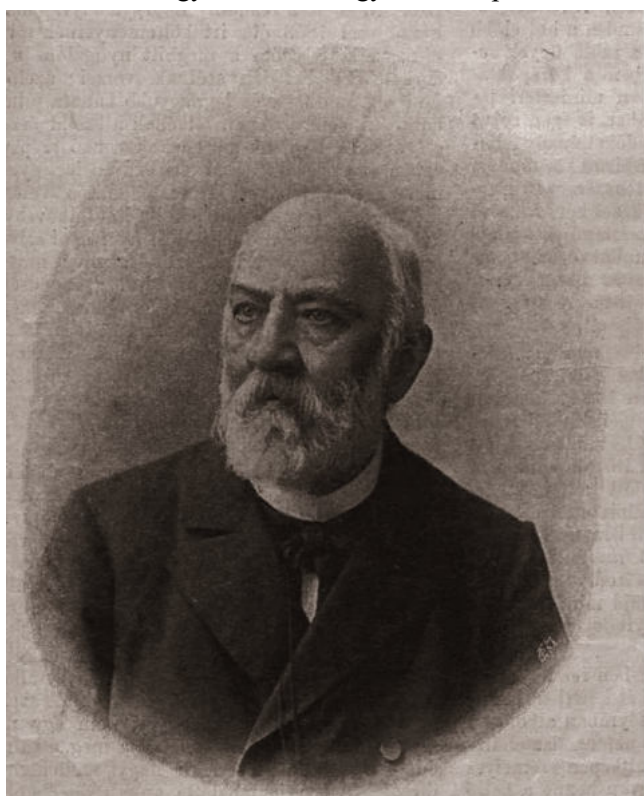
Fogadják, s adják át a kormányzásuk alatt álló gyülekezetnek is az állandó szeretetem és hálám őszinte nyilvánítását, mellyel vagyok és maradok.

Budapest 1892. június hó 15-én

a sirig hű, szerető szolgájuk

Szász Károly

Nagytisztelű Tóth Gábor ref. lelkész úrnak,
a ref. egyháztanács elnökének
Szabadszállás

Szász Károly portréja a Vasárnapi Újságból, 1898

Ökumenikus imahét

Január 18. és 24. között tartották közös, ökumenikus imahetüket a református és katolikus gyülekezet tagjai Szabadszálláson. A keresztények minden évben a világ minden táján azért gyűlnek össze, hogy imádkozva növekedjenek az egységben. Olyan világban teszik ezt, ahol a korrupció, a kapzsiság és az igazságtalanság egyenlőtlenséggel és megosztottsággal jár. Az imáink egységesek egy szétszakadozott világban.

Január 19-én, kedden este a katolikus egyházközség látta vendégül a református gyülekezet tagjait. A katolikus templomban Pálincás Gyula nagytiszteletű úrtól hallhattuk az igét. Prédikációjában János evangéliumából idézett: Jézus megmossa

tanítványainak lábát (Jn 13,1-11).

„A keresztyén élet alapja, a keresztyén, hívő cselekedet mintája ez a történet. Azt olvassuk, hogy húsvét előtt a tanítványok és Jézus összegyűlnek egy szobába, hogy együtt vacsorázzanak. A vacsora előtt Jézus mossa meg a tanítványai lábát, nem pedig a szolgák, ahogy az természetes lenne.

A zsidók soha nem ülnek asztalhoz mosdatlanul. Ha bementek valakinek a házába mindig megmosták a kezüket, és a kor szokása szerint, ha lehetett a lábukat is. Ezt vagy a szolga, vagy szegényebb családoknál a háziasszony végezte el. Egy ilyen lábmosás kb. 10 másodpercig tartott. 10 másodperc alázatosság, figyelmesség a másik emberrel szemben.

A tanítványok zavarban vannak. Mi történt Jézussal? Nem a szolga dolga, hogy a lábunkat megmossa? Értelmetlen a fiatal tanítványok számára és kínos is. Nem értik azt, hogy alázatból kapnak leckét. Mert Jézus király így uralkodik. Mert Jézus király így válik áldott baráttá, segítőtárrá az ember számára. Alázatosan szeretettel és olykor váratlan helyzeteket teremtve.

szomorúan, hogy nagyon nyomasztotta egy rossz viszony, de soha nem békült ki a másikkal, és amikor már megtette volna, hozzátartozója egyszer csak meghalt. Nincs időm! - mondjuk sokszor fontoskodva, és jelezve, hogy mennyi gondunk, bajunk van az életben. Nincs néhány másodperc az emberi szóra? Csak néhány másodperc alázat! De lehet, hogy ez megváltoztatja az egész életedet.

Hívő alázattal és örömmel kell elfogadnunk: Jézus valamikor megmosta a lábunkat. Sőt a fejünket, az arcunkat, az egész lényünket is. Ez köt össze minket, keresztyéneket. Megértettük, hogy Isten nélkül élni valami száraz sivár lelketlen dolog e világban. Ebben vagyunk mi egységesek: katolikusok, reformátusok, és bárki „aki vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére”.

Manapság már alig van időnk némi alázatra vagy figyelmességre. A mai világban nem divat az alázat, a jótett, a figyelmesség, a szívből jövő szolgálat! Pedig 10 másodperc alatt meg tudod mosni a másik lábát, azaz keresztyén hálával olyan szeretetszolgálatot végezhetsz, amelyben megmutatkozik az Isten szeretete. Amikor elmész a nagyszüleid vagy a szüleid háza előtt és meglátogatod szeretteidet. 10 másodperc. Beköszönsz, megnézed, hogy vannak. Ők voltak azok, akik szeretgettek téged, téged nevelve, hogy az életed boldog legyen. Néhány másodperc alázat, amíg testvéreidet, rokonaidat, felköszöntöd a névnapjukon. Egy kevés, de fontos pillanat az idődből, amikor rendezed haragos viszonyodat, amíg valakit biztosítasz a szeretetedről. Hány család spórolja meg ezt a néhány másodperc alázatot!

Hány és hány ember számol be arról

„Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben... Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.”

(Jn 15,9.12)

Egy település életében mi nem csupán katolikusok vagy reformátusok vagyunk, hanem hitvalló keresztyének, Krisztus-követők, akiknek Jézus megmosta a lábát, azaz meghalt értünk, miattunk, helyettünk a kereszten.

Isten kegyelemben részesített minket, ezért hálából alázattal példát mutatunk szeretetből, hűségből, tiszteletből, szolgálatból, segítő szándékból. Ebben segítsen meg bennünket a Mindenható Isten.” - hangzott el a nagytiszteletű úrtól.

Január 21-én este a katolikus testvéreket hívták a református gyülekezeti tagok a református templomba, ahol Kiss József plébános úr mondta el gondolatait. A plébános úr a nyolc boldogságról beszélt:

„Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik sírnak, mert ők vigasztalást nyernek. Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet. Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert ők kielégülést nyernek. Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek. Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglájták Istent. Boldogok a békeszerzők, mert ők Istent fiaiknak fogják hívni. Boldogok, akiket az igazság miatt üldöznek, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, amikor gyaláznak és üldöznek titeket, és hazudozva minden rosszat mondanak rátok miattam.” (Mt 5,3-11)

2 A bölcs tanító mind csak szolgál:

Nem léphet Jézusunk elé.

Szeretet útján vándorolva

Tekintsünk mind az Úr felé!

Hű keresztyén az nem lehet,

Ki csak beszél tettek helyett.

3. Elrejtve él a Krisztus népe,

Bűn és halál takarja még.

Nem látszik szent, örök reménye:

Hordozza a kereszt jelét.

De egykor véget ér az út,

A szent hajó majd célba fut.

4. Jézus, tebenned egy az egyház:

Ne engedd szétszakítani!

S mit elront annyi sok tanítvány,

Siess te meggyógyítani!

Utunkra hulljon tiszta fény:

Szeretet, hit s örök remény!

Jézus megmutatja a mennybe vezető utat, ez a boldogságok útja, boldoggá válik, aki ezen az úton jár. A boldogságok útja, egyben az életszentség útja is. Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.

Az elkötelezett hívó szívének egyetlen kincse, a mennyek országa. A világi dolgokat levetette magáról, a földi gazdagság nem érdekli. Ha tehetős is, úgy él, hogy nem tulajdonít annak jelentőséget. Boldogok, akik szomorúak, mert majd vigasztalást találnak. Az Atya vigasztalja meg őket. Szomorúak, siratják a bűneiket. Boldogok a szelídek.

Mi sokszor vagyunk türelmetlenek, idegesek, panaszkodók. Jézus elviselte az üldözést, rágalmakat, hamis vádat a bíróság előtt, irántunk való szeretetből tűrte el a kereszting.

Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert majd kielégítést nyernek. A legnagyobb igazságot, Isten adja. Isten ígéjére éhes a hívő.

Boldogok az irgalmasok, mert majd ők is irgalomra lelnek. Irgalmasok, akik meg tudnak bocsátani másoknak, nem ítélnak, mert empatikusak. Boldogok a békességben élők, mert Isten fiaik hívják majd őket. A béke és kiengesztelődés munkálói, Isten Fiát követik, aki a Béke Királya, a béke magvát hozta az emberiség számára.

A lélekben szegény, szabad, nem függ anyagi gazdagságtól, világi dologtól, mert Isten gondviselésére hagyatkozik. A szelíd lemond az agresszív önérvényesítésről.

Aki éhezi, szomjazza az igazságot, az a személy, Isten tanítása szerint kíván élni. Az irgalmas a megbocsátás mellett a segítségnyújtást is gyakorolja, és toleráns. A tisztaszívű személy bizalommal teljes lelkületű.

A békeszerző képes a kiengesztelődésre, magával is, másokkal is, és Istennel is – mondta el Kiss József plébános.

Süveges-Holczmann Andrea

Csók István: Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre (Úrvacsora). Olaj, vászon, 1890, 137,5×111 cm. Budapest, Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: 1653.

„Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”

Nem tagadhatom, hogy Csók István Úrvacsora című alkotása az egyik kedvenc festményem. A kép alkotója Csók István, aki 1865. február 13-án született a dunántúli Sáregresen (Pusztagegsen).

„Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” – mondta Jézus a tanítványainak az utolsó vacsorán, és mondja azóta minden protestáns lelkipásztor, amikor megterítik az úrasztalát. Ezt az ígét választotta Csók István az úrvacsorát ábrázoló festményéhez, amit Úrvacsora néven is emlegetnek.

A híres festő leírta a visszaemlékezéseiben, hogy a sáregresi templom úrvacsorájához azon a bizonyos vasárnapon a kenyeret az ő családja adta. Így ez a remekmű személyes élmény hatására született meg. Mélyen megérintette a fiatal lányok arcán megjelenő lelki ráhangolódás, és a keresztyén közösség összetartó ereje, ahogy az új kenyérért hálát adnak Istennek.

A képet Münchenben festette 1890-ben, de falujának fiatal lányait jelenítette meg. A fő alak nevét is tudjuk, Érsek Őrsének hívták, akit abban a pillanatban jelenített meg,

ahogyan éppen elhagyja az úrasztalát. A templomban az időződő lelkipásztor (Csók István visszaemlékezéseiből tudjuk, hogy Vida Lajosnak hívták) egyedül osztja az úrvacsorát, ezért kétszer mennek ki a hívek: egyszer a kenyérért és egyszer a borért. A gyülekezet lelkipásztora a sákramentumi jegyek alázatos kiszolgáltatója: ő csak osztja, de nem ő adja a kegyelem ajándékait.

Az úrvacsora református istentiszteletünk legmélyebb lelki tartalmat hordozó alkalmá. Hiszen az úrvacsora alkalmával újra és újra bizonyos lehetek abban, hogy Jézus Krisztus az én bűneimért is meghalt, így bizonyos lehetek a bűnbocsánat és az örök élet felől. Amilyen valóságosan magamhoz veszem a kenyeret és a bort, olyan valóságosan szenvedett és halt meg helyettem, érettem és miattam az Úr Jézus Krisztus.

A lányok arcán még ott a bűnbánat píra, amit épp az imént oldott fel az úrvacsora, ott a megilletődöttség, a csoda, hogy Krisztus életáldozatával eltörölte a bűnt, ezért előre kell nézni, a feladatok felé, a „menj el, és többé ne vétkezzél” intelmével. Az úrasztalán a sárközi varrottas terítővel letakart kenyér Krisztus testének szimbóluma. „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik.” A kör közepén a fedeles, csőrös ónkanna a vörösbórral Krisztus vérének jelképezi: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.”

A jelenet szinte bevon minket, a kép szemlélőit is a körbe, képzeletben beállunk a sor végére, a kelyhet tartó lány mögé, végigjárjuk velük együtt a bűnbánat és a feloldozás körútját. Ez történik minden egyes úrvacsoraosztás alkalmával. Átéltük ezt már mindannyian számtalanszor konfirmációnk óta. És talán épp ezért állhat hozzánk ilyen közel ez a kép. Amikor ránézünk, azt érezzük: ez a mi világunk, otthon vagyunk.

Pálinkásné Balogi Beáta

Húsvéti imádság

Drága jó Istenem! A húsvét és a feltámadás áldott ünnepének boldog öröme tölti be az egész szívemet. Sok szürke hétköznapi gondja és baja között ez a tudat volt mindig az a szalmaszál, amibe belekapaszkodtam. Te, drága Jézusom, nem maradtál a sírban és ez biztosíték volt nekem, hogy azóta is, ígéreted szerint velem vagy. Megnyugtató erő árad ebből a tudatból, mert kétségek és gondok között sokszor éreztem a Te megtartó és szabadító oltalmadat. Húsvét ünnepének áldott reggele azt jelenti nekem, hogy megerősödik a hitem.

Gondolatban most én is ott vagyok a Te üres sírod előtt, fülemben cseng az evangélium szavának üzenete: „Nincs itt, mert feltámadt”. Adj lelki látást, hogy a sírod üres, de az üres sírnak üzenete megtölti szívemet. Adj hitbeli látást, hogy ezen az ünnepen ne az ünnepség hangulata érintsen meg engem, hanem annak áldása, aki feltámadt, és azért halt meg előtte, hogy nekem öröklétem legyen. Készíts a templomba, hogy ott bennem még jobban megerősödjék az evangélium üzenete által a hit, hogy feltámadt.

Engedd, hogy az Úrasztalánál meg is lássam és meg is érezzem, hogy a húsvéti feltámadás és előtte a nagypéntek mind az én üdvösségemet szolgálja. Add, hogy örömmel vegyem magamhoz a bűnbocsánat jeleit az úrvacsorában. Áldj és őrizd meg engem és családomat ezen az ünnepen, és ez után is, hogy ne csak boldog ünnepem, de boldog életem is legyen, azzal a tudattal, hogy a feltámadt Krisztus nem hagy magamra. Óérette kérlek, hallgass meg engem. Amen.

Bibliavasárnapi evangelizáció

Református egyházunkban minden évben van egy vasárnap, amikor a Szentírás áll a középpontban. Március első vasárnapján ünnepeljük évről-évre az Élet Könyvét, azt, hogy számunkra is elérhető és olvasható Isten üzenete.

A Könyvek Könyvét, amelyből hitünk fakad, mindig áhítattal vesszük kezünkbe, de ezen a vasárnapon külön tisztelettel emlékezünk meg az előttünk járt és a Szentlélek által ihletett prófétákról, krónikásokról és evangélistákról, akiknek e hatalmas Írást köszönhetjük.

Hosszú, több évezredes az az út, amely a Biblia első könyveitől, az Ószövetségtől, az Újszövetségen át vezetett. Isten kegyelme, hogy a keresztyénülődések, a veszedelmek közepette is megmaradhettek a Biblia szent iratai.

A középkor szerzetesei hatalmas odaszánással, szorgalommal és önfeláldozással másolták és fordították őket, ezzel terjesztve és megőrizve azokat az utókor számára. Aztán elérkezett a reformáció százada. Reformátor elődeink, a vándorprédikátorok terjesztették az egyszerű nép között Isten szavát.

Urunk különös ajándéka, hogy 1590 óta magyar nyelven is olvasható a teljes Szentírás. Nekünk, a XXI. század gyermekeinek, természetes, hogy ott lehet egy-egy nyomtatott Biblia az otthonunkban. Olvassuk naponként, legyen ez valóban hitünk és életünk zsinórmértéke!

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az

igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2Tim 3,16)

Istené legyen a dicsőség, amiért a 2021. esztendőben március első vasárnapján evangelizációs istentisztelet lehetett a szabadszállási és a hartai gyülekezetben. Nagy örömkre szolgált, hogy március 7-én Nt. Tarr Csaba, a Budapesti Erdélyi Gyülekezet beosztott lelkipásztora hirdette közöttünk Istenünk ígését Jn 13,34 alapján: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szeretlek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!”

Nagytisztelétű úr és kedves felesége, a szabadszállási születésű Tarr-Ferenczy Erzsébet Anna ajándékképpen megörvendeztették a gyülekezeteket egy lelki énekkel, mely megerősítette és elmélyítette az igehirdetésben elhangzott drága üzenetet:

„Szeretni: nem pusztá szó, az szeretet élő való. Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz szeretet, Ki érettünk emberré született.

Szabadság: nem pusztá szó, a szabadság élő való. Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz szabadság, Ki érettünk vállalta a halált.

Remélni: nem pusztá szó, a reménység élő való. Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz remény, Őbenne van ma is új közösség.”

Isten áldja meg gazdagon Nt. Tarr Csaba lelkipásztor testvérünk életét, családját, Református Egyházunkban végzett szolgálatát!

Pálinkásné Balogi Beáta

Nt. Tarr Csaba és Tarr-Ferenczy Erzsébet Anna
énekes szolgálata

A Biblia: Isten szava

**Gyermek, olvasd a Bibliát,
Zárd szívedbe Isten szavát.
Nem bánod meg, ha ezt teszed,
Az életben hasznát veszed.**

**Ifjú, olvasd a Bibliát!
Kerüld a bűn mérges nyílát.
Ha kísértő nyugtalanít,
Isten szava győzni tanít.**

**Felnőtt, olvasd a Bibliát,
Ki hordod az élet-igát.
A lét nehéz küzdelmében
Enyhülést lelsz az Igében.**

**Vének, ti is olvassátok
Szorgalmasan Bibliátok.
Ez vezet az égi honba,
Az örökös nyugalomba.**

**Ha bű és baj csüggeszt, fáraszt,
E könyv reánk enyhet áraszt.
Boldoggá tesz az ismeret:
Isten engem nagyon szeret!**

(Novák László)

Ahol Isten van...

Ahol Isten van,
nincs gyűlölet,
ahol Isten van,
ott a szeretet.
Ahol Isten van,
nincs harag,
ahol Isten van,
lelkem szabad.
Ahol Isten van,
ott van a fény,
ahol Isten van,
örök a remény.

Paudits Zoltán

90 éves gyülekezettagjaink köszöntése

A Szabadszállási Református Egyházközség egyháztagjainak nyilvántartása szerint ebben az időszakban négy gyülekezeti tagunk ünnepelte vagy fogja ünnepelni a 90. születésnapját.

Gergely Lajosné Szalai Terézia december 6-án, *Sallai Gáborné Elek Katalin* január 7-én, *Csabay István* tiszteletbeli presbiter január 18-án ünnepelte a kerek évfordulót, míg *Szlanka Jánosné Halász Borbála* április 1-jén fogja betölteni a 90. életévét.

Isten éltesse és áldja meg gazdagon 90 éves testvéreinket! Kívánjuk, hogy adjon az Úristen nekik még sok békességben, egészségben, szeretetben eltöltött boldog esztendőt!

„Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.” (Ézsaiás 46,4)

Pálinskásné Balogi Beáta

Megalakult a Dunamelléki Református Egyházkerület új közgyűlése és a Magyarországi Református Egyház Zsinata

2021. január 25-én megalakult a Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése. Ahogyan arról már a Karácsonyi Üzenet hasábjain beszámoltunk, egyházkerületünk presbitériumi Balog Zoltánt, a Budapest-Hold utcai – németajkú – Református Egyházközség lelkipásztorát és Veres Sándor korábbi főgondnokot választották a püspöki és főgondnoki tisztségekre a 2021 és 2026 közötti időszakra.

A közgyűlés előtt püspök úr letette esküjét, de a vírushelyzet miatt a beiktatást és a püspökszentelést elhalasztották. A tervek szerint 2021. május 24-én, pünkösdhétfőn lesz Nagykőrösön. Az egyházkerület közgyűlése megalakította az egyházkerületi tanácsot, mely a közgyűlések közötti időszakban hivatott döntéseket hozni. Az egyházkerületi főjegyző, vagyis püspökhelyettes Somogyi Péter, a Budapest-Fasori Református Egyházközség lelkipásztora lett, világi főjegyzője, vagyis az egyházkerületi gondnok helyettese Bor Imre, a Zsinat világi tagja.

2021. február 17-én megtartotta alakuló ülését a Magyarországi Református Egyház legfőbb törvényhozó testülete, a Zsinat. A következő hat évre Balog Zoltánt, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspökét választották

a testület lelkészi elnökévé, a világi elnök pedig Molnár János, a Tiszántúli Református Egyházkerület főgondnoka lett.

Egyházunk választójogi törvényének értelmében a Zsinat lelkészi elnökét a négy egyházkerület püspökei, világi elnökét pedig a négy főgondnok közül választják. Az ülés a Zsinat lelkészi alelnökévé Pásztor Dániel tiszáninneni püspököt, világi alelnöknek pedig dr. Nemes Pál dunántúli főgondnokot választotta.

Áldást kérünk az újonnan felálló Egyházkerületi közgyűlés és a Zsinat szolgálatára, ezen belül is Holczmann Mihály gondnok úr életére és szolgálatára, aki a Zsinat tagja, mint világi zsinati póttag.

Pálinskásné Balogi Beáta

**Balog Zoltán, a Zsinat lelkészi elnöke,
és Molnár János, a Zsinat világi elnöke**

Faültetés volt a szabadszállási temetőben

A Szabadszállási Református Egyházközség a 2020. év őszén pályázatot nyújtott be a „Településfásítási Programra”, konkrétan a temetőben ültetendő fák igénylésére. Az Agrárminisztérium Településfásítási Programja a Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat Cselekvési Terve alapján a VP-20.2-16 „A magyar nemzeti hálózat működését szolgáló technikai segítségnyújtás” projekt keretében teljesült.

Az összehangolt fásítási és erdősítési program az Országfásítási Program keretében valósult meg a települések részére, amely célra összesen 12 ezer darab sorfát biztosítottak. Ennek közel felét tavaly ősztel ültették el a településeken az erdész szakemberek a helyben lakók segítségével. A többi ültetésére az idén tavasszal kerül sor.

A tavaszi faültetést itt, Szabadszálláson, a református temetőben 2021. március 19-én végeztük el, melynek során 10 db „korai juhar” facsemete került ültetésre. A 10 db facsemetét, valamint azok szállítását és az ültetés szakmai

irányítását a KEFAG Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt. biztosította.

A faültetés előkészítését - ültető gödrök kiásatását markolóval és a talajcserének a költségeit - a temetőt üzemeltetőt HÍRŐS Temetkezési Kft. ügyvezetője, Varga József vállalta fel. Az ültetés kézimunka részét és a facsemeték telepítését Müller Zoltán temető karbantartó finanszírozta. Az ültető gödrökbe a szerves trágyát Faragó Sándor gazdálkodó ajánlotta fel, a helyszínre szállítását pedig T. Kovács Kálmán presbíter végezte el. A facsemeték ültetésében a Presbitérium részéről a Temető Bizottság tagjai is részt vettek, valamint az Egyházközség két közmunkása is segédkezett. Köszönjük minden támogatónak a felajánlását és a közreműködőknek a segítő munkáját!

Ezzel a faültetési programmal a temetőtulajdonos Szabadszállási Református Egyházközség a korábban kivágott és veszélyt jelentő fák pótlását valósította meg a temető – temetőkert jellegének növelése céljából! Egyúttal kérjük a temetőbe látogatókat, hogy óvják az elültetett facsemetéket! Köszönjük!

Holczmann Mihály gondnok

Amikor Isten hallgat

„Lehet-e keservesebb, gyötrőbb érzés számunkra, mint az, ha egyszer Jézus, de mondhatjuk és mondanunk is kell, ha az Ige, míg olvassuk a Bibliát vagy hallgatjuk az igehirdetést, „nem mond semmit”. Azaz hallgat. Nehéz elfelejtenem azt a valamikori neves evangélikus lelkész barátomat, aki egyszer magába roskadva panaszkolta, hogy szinte képtelen a szolgálatra, mert nem szól az Ige, nincs miről neki szólnia. Hónapok óta hallgat Jézusom – nyögte keservesen.

Ha Jézus, ha az Ige vagy az igehirdetés nem szól hozzánk, akkor valami baj van. És nem Jézussal van baj, nem az Igével, talán még nem is az igehirdetéssel. Talán egyéb dolog történt velünk. Talán főpapi, pilátusi, heródesi énünk kerekedett felül és ezért nem szól hozzánk Jézus. Ezért nem esik jól az Ige. Ezért nem ízlik az igehirdetés és vegyük azért komolyan s talán ezt nem is kell bizonygatnom, hogy ha valakinek huzamosan nem esik jól az étel, még az ital sem, akkor az beteg ember. Jó, ha orvoshoz megy és kivizsgálhatja magát. Így van ez, ha nem esik jól a lelki kenyér, az élő víz, más szóval, ha Jézus hallgat.

Vizsgáljuk meg magunkat, mert csak bennünk lehet a hiba, mondhatnám így is, hogy a bűn. És ilyenkor is orvoshoz kell sietnünk, mégpedig igazán az áldott orvoshoz. Aki rendel éjjel és nappal, csak zörgetnünk kell az ajtaján és bármikor és bárhol hajlandó hozzákezdeni gyógyításunkhoz, hiszen ezt tette egész életében. Nem volt olyan helyzet és szituáció, hogy valaki föl ne kereshette volna Őt bajával. Ha valamelyikünk valaha úgy érzi, hogy Jézus hallgat, akkor beteg, a beteg pedig menjen orvoshoz, magához Jézushoz. Sürgősen, míg nem késő.”

(Gyökössy Endre: János evangéliuma)

Lloyd C. Douglas „ÉS KÖNTÖSÖMRE SORSOT VETETTEK”

Húsvéti könyvajánló Lloyd C. Douglas: „És köntösömre sorsot vetettek”

1942-ben jelent meg először Lloyd C. Douglas elismert amerikai író, evangélikus lelképásztor világszerte népszerű regénye, melynek sikere a mai napig töretlen. A könyv alapján 1953-ban film is készült A palást (A köntös) címmel, melynek főszerepét Richard Burton alakította.

Az újszövetségi korban játszódó történelmi regény Marcellus Gallio, egy római tribunus életének egy szakaszát meséli el, aki a legfelsőbb társadalmi körökhöz tartozó ifjak gondtalan, felelőtlen életét éli. Története egybefonódik a Bibliából már jól ismert húsvéti történettel.

Bár Jézus nem kifejezett szereplője a regénynek, mégis áthatja az Ő személyisége, tanításai hatással vannak a szereplők életére. Marcellus személyiségének formálódásához nagyban hozzájárul Jézus kereszthalála. Hozzá kerül Jézus köntöse, melyre a próféciát beteljesítve „sorsot vetettek”. Rabszolgájával, Demetriussal útnak indulnak, hogy kiderítsék, miben rejlik a köntös és előző tulajdonosának ereje. Marcellusnak útja során önmagát kell megismernie, választ keresve a lelkében felmerülő erkölcsi kérdésekre.

Ebben a kitalált történetben a köntöst kísérő csodák mögött újra és újra megláthatjuk Isten végtelen kegyelmét és szeretetét. A lebilincselő, izgalmas bibliai regény nyelve egyszerű, könnyen olvasható, mégis választékos, igényes, magával ragadó. Számtalan mondatot idézhetnénk a könyvből, mely napjainkban is időtálló, gondolatot ébresztő. Én csak egyet emelek ki, amely az egész húsvéti ünnepkör lényegét is magában foglalja:

„Talán ez a Jézus sem hiába vesztegette el az életét. Ha azt akarjuk, hogy valaha is jobb világban éljünk, hát annak el kell kezdődnie valamikor, valahol, nem? Hátha most kezdődött el!”

(Lloyd C. Douglas: „És köntösömre sorsot vetettek”. Református Zsinati Iroda, Bp., 1982. 684. oldal)

Szolnoki Attiláné

1%

Köszönjük,

hogy a református egyházon keresztül segít.

Technikai szám: 0066

Húsvét reggeli imádság

Uram, Jézus Krisztus, aki legyőzted a halált és feltámadtál a halálból,
add, hogy sohase feledjem: a Feltámadott velem van. Add, hogy ne feledjem:

Te velem vagy tanácstalanságomban, hogy vezess és irányíts;

Te velem vagy szomorúságomban, hogy vigasztalj és simogass;

Te velem vagy megkísértésemben, hogy erősíts és lelkesíts;

Te velem vagy magányosságomban, hogy felvidíts és barátom légy;

Te velem vagy még a halálban is, hogy átvigyél az örök dicsőségbe.

Add, hogy érezzem, semmi sem választ el engem Tőled,

hogy velem vagy életemben és halálomban. Ámen.

Dsida Jenő: Nagypéntekji ima

Uram, csúfoltak,
Kínoztak Téged,
Aki szerettél
Minden szenvedőt.

Szegekkel vert a
Világ keresztre,
Aki mindig csak
Vigasztaltad őt.

Mi jót is tettem
Én a világnak,
Sok-sok napomon?
Csúfolnak?

Kínoznak?
Szegeznek engem?
Mért panaszkodom?
Uram, bocsáss meg!

Haragban égni
Nincs okom;
Egyebet kérni
Nincs jogom;
Uram, csak áldlak,
Nem panaszkodom.

Szeretetsomagot kaptak az idősek

A szabadszállási református gyülekezet szeretetsomagot ajándékozott azoknak az idős gyülekezeti tagjainak, akik már elmúltak 85 évesek. Istennek hála több mint ötven idős testvérünk otthonába került az ajándékból, amivel szerette volna kifejezni a gyülekezet az irántuk való törődést és az odafigyelést, Isten iránti hűségüket hosszú évekkel megajándékozott életük során.

A csomagokat Pálinkás Gyula lelkipásztor és Ferenczy József, presbiter valamint Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor és Holczmann Mihály gondnok adták át.

Az ajándéksomagban a következő idézettel kívánt áldott karácsonyt és boldog új évet a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériuma: „*Velünk az Isten!*” (Mt 1, 23)

Fotók: Fábíán Krisztián

Süveges-Holczmann Andrea

Lehet Isten ellen harcolni, de...

*Az Istent lehet üldözőbe venni, de nem lehet utolérni. Lehet ellene harcolni, de nem lehet legyőzni.
Lehet Őt gyűlölni, de nem lehet végleg megölni. Lehet Fönségét gyalázni, de nem lehet szépségét csorbítani.
Lehet hatalmát semmibe venni, de emiatt nem fog elgyengülni.
Lehet létezését tagani, de emiatt nem fog megsemmisülni.
Lehet sírba helyezni, de kár sírja elé követ hengeríteni,
mert az Isten feltámadását nem lehet megakadályozni.*

Adventi vásár volt a szabadszállási református gyülekezetben

Az elmúlt év végén december 12-én és 19-én tartottuk meg a hagyományos adventi vásárunkat. A vírushelyzet miatt rendhagyó módon most nem a templomban, hanem a parókia udvarán, szabadtéren rendeztük meg. Annak ellenére, hogy télies hideg idő volt a vásár idején, szép számmal jöttek a gyülekezetünk tagjai és mások is, hogy a karácsonyi ajándékokhoz az itteni kínálatból is vásároljanak.

A vásáron nagyon bőséges volt a választék, egyrészt a gyülekezetben működő Csillag Varrókör által készített termékekből: hímzett terítők, könyvjelzők, énekeskönyv borítók, levendulás zsákok, asztalterítők, újjrahasznosított anyagból készített táskák, telefontartók stb. Ugyanakkor a gyülekezeti tagok által felajánlott kézműves termékek, hímzések, horgolások, adventi

koszorúk, házi sütemények, házi tésták, sok finom mézeskalács, csomagolt őrölt fűszerpaprika és más ajándéktárgyak is értékesítésre kerültek.

Felajánlasként kaptunk még női-férfi kabátokat, zakókat, blézereket, bőrdzsekiket, ezzel is bővült a kínálatunk. Minden kedves felajánlónak és vásárlónak szeretettel köszönjük meg, hogy hozzájárultak az adventi vásár bevételéhez, melynek összege megközelítőleg 120.000 Ft volt. Ezt az összeget a hittanos gyermekek karácsonyi csomagjainak (160 csomag) költségére fordította a gyülekezet.

Szeretném megköszönni Pálinkásné Balogi Beáta és Pálinkás Gyula lelkipásztorainknak és a Presbitériumnak a támogatását és közreműködését! Köszönjük Janovicsné Paál Ilona presbiternek a Csillag Varrókör vezetőjének és tagjainak a sok szép kézimunkáját.

Az adventi szabadtéri vásár hangulatát karácsonyi dalokkal színesítettük, a vásárlóinkat forró teával és süteménnyel kínáltuk.

Holczmann Mihályné

Rendhagyó angyalváró istentisztelet

Egy évvel ezelőtt még nem tudtuk, hogy a vírushelyzet nem csupán egy néhány hétig tartó rendkívüli állapot, ami hónapokig, sőt, évekig hatással lesz az egész életünkre. Kezdjük azt érezni, hogy már tényleg semmi nem lesz olyan, mint azelőtt. Bezárkóztunk, emberi kapcsolataink meglazultak, felszínessé váltak, nem foghatunk önfeledten kezét a másikkal, a kézfertőtlenítő és a maszk életünk szerves részévé vált.

Egy évvel ezelőtt, húsvétvasárnap, a televízió képernyője előtt, otthonainkban vettük az úrvacsorát. Ilyen nem volt még, mióta világ a világ! Hiszen az úrvacsora közösségi esemény: közösség

egymással és a feltámadott Úr Jézus Krisztussal. Ünnepeinkhez szervesen hozzátartozik a templomi gyülekezeti közösség és a kegyelem asztalához való járulás. Persze, vannak kivételek, amikor beteg, idős testvéreinkhez visszük el az úrvacsorát, de mégsem az a megszokott, hogy otthon vesszük a kenyeret és a bort.

Azóta eltelt egy év, és megint ugyanaz a bizonytalanság vesz körül bennünket. Vajon a járvány okozta megbetegedések száma továbbra is kitartóan ível felfelé, vagy végre egyhülés mutatkozik? Nem tudjuk. Vajon idén igazi húsvétunk lesz? Olyan, amit gyermekkorunk óta megszoktunk? Isten titka ez még.

Mindenesetre a 2020. évi karácsonyunk sem olyan volt, mint ami eddig számunkra természetes volt. Amióta az eszemet tudom, szenteste mindig szerepeltem a templomban. Aztán az évek múlásával már a másik oldalon álltam, mint aki verseket, szerepeket oszt, énekeket tanít, jelmezt szerez, díszletet készít.

2020 karácsony szentestéjén nem töltötte meg József, Mária, a bölcsek, a pásztorok, megannyi csillogó szemű gyermek a templomot. Másként voltunk kénytelenek ünnepelni: szabad téren és maszkban. De az angyalok a templomon kívül, az udvaron is énekeltek, magasztalták az Urat gyermeki hangon, és hiszem, hogy kedves volt ez a dicséret az Úristen előtt. Nem maradt el a gyermekek jutalma sem, hiszen mindannyian megkapták a gyülekezet által nagy szeretettel nekik készített ajándécsomagot. A gyermekek karácsonyi csomagját gyülekezettagjaink adományaiból és az adventi vásár bevételéből tudtuk elkészíteni. Hálásan köszönjük kedves testvéreink adományait és a Csillag Varrókör hűséges szolgálatát a csomagok elkészítésében!

Adja az Úristen, hogy 2021 karácsony szentestéjén már magunk mögött hagyhassuk a vírushelyzet okozta korlátozásokat, és a templomban ünnepelhessük az angyalváró istentiszteleten gyermekeinkkel az egész gyülekezet közösségében!

Pálinskásné Balogi Beáta

A Heidelbergi Káté Jézus haláláról

40. kérdés - Miért kellett Krisztusnak a halált is elszenvednie?

Felelet: Azért, mert Isten igazságossága és igazsága miatt mással nem lehetett eleget tenni az ember bűnéért, csak Isten Fiának halálával.

41. kérdés - Miért temették el?

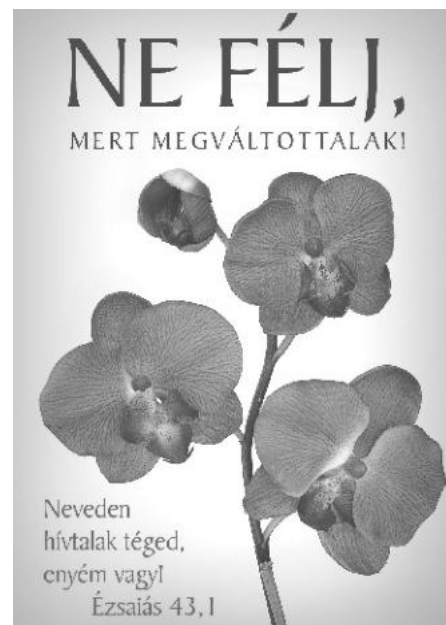
Felelet: Azért, mert ez bizonyítja, hogy valóban meghalt.

42. kérdés - Ha Krisztus meghalt értünk, miért kell nekünk is meghalnunk?

Felelet: Azért, mert a mi halálunk nem bűneinkért való megfizetés, hanem csak meghalás a bűnnek és átmenetel az örök életre.

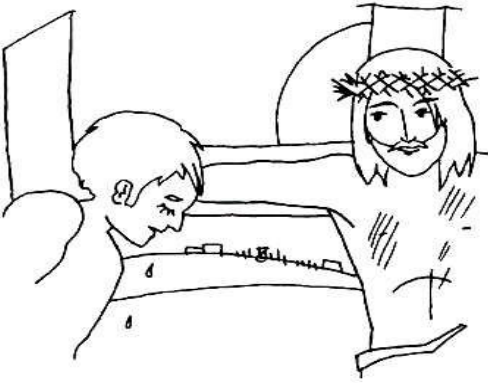
45. kérdés - Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?

Felelet: Először azt, hogy feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket is részesítsen abban az igazságosságban, amelyet halálával szerzett. Másodszer: hatalmával már most új életre támaszt minket is. Harmadszor: Krisztus feltámadása a mi boldog feltámadásunk záloga.

hogyan egyszülött Fiát adta

Isten úgy szerette a világot,
 érte, * hogy örökre éljen

1	9	2	3	8	2
7	4	8	2	2	8
5	9	6	7		

1=m 2=n
3=d 4=b
5=h 6=v
7=ö 8=e
9=i

Az idézet befejező része a kockákban lesz olvasható. Írd be a megfelelő betűt a megadott számok szerint!

A tanítványok nagyon elcsodálkoztak ezen, de ők is nagyon örültek. Nagyon szerették Jézust és boldogok voltak, hogy újra találkozhatnak vele.

Ma is él még Jézus? Bizony, ma is él. Csak ma nem találkozhatok vele az utcán, úgy, mint ahogyan egy másik gyereket vagy felnőttet látsz. Neki már mennyei élete van. Nem foghatod meg a kezét, vagy nem bújhatok oda hozzá. De Jézus mindig itt van veled. Akárhová mégy, Ő veled van. Hallja, ha imádkozol hozzá.

Te kinek tudnád elmondani azt, hogy Jézus él?

(Forrás: Dráviczki Csaba: *Áhítatok az év minden napjára óvodásoknak*)

Barkácsoljunk!

Ez a különleges és beszédes húsvéti dekoráció, ami az ünnep eredetére hívja fel a figyelmet, a feltámadás kertje.

Központjában a kereszt és az üres sír áll, ugyanis Jézus korában az ottani szokások szerint sírbalangokat használtak temetkezési helyül. A gyerekekkel otthon található kellékek segítségével készíthető el a reményt szimbolizáló kert: moha, cserép, kavics fűmag, stb.

Igazán gyönyörű dekorációja lehet a háznak, biztosan mindenki a csodájára fog járni és a sok "nyusztolás" mellett a feltámadás csodájára is emlékezhetünk, ami azt üzeni, hogy **mindig van remény!**

Az oldalt összeállította: Szűcsné Kovács Zita

Gyermekoldal

„Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.”
(Máté 28,8)

Kedves gyerekek!

Sok ember kaphat örömhírt, jó hírt. Ha odafigyelsz, akkor te is találhatsz mindennap olyan dolgot vagy hírt, aminek örülhetsz. A hír olyan fontos dolog vagy esemény, amelynek te is részese vagy. Például süt a nap, van családot, akik szeretnek, óvodába, iskolába járhatsz, és a többi gyerekkel játszhat. Ha valaki kap egy jó hírt, talán még ugrál is örömben, és mindenkinek elmondja.

Te kaptál már jó hírt? Elmondtad a barátaidnak, hogy ők is örüljenek? Az asszonyok nagyon örültek, hogy Jézus feltámadt és újra él. Annyira örültek ennek, hogy csupa boldogság volt a szívük.

Ők azért nem ugrabugráltak, hanem gyorsan elfutottak, hogy elmondják a jó hírt másoknak is. Elmondták például a tanítványoknak.

Ha van kedved, kiszínezheted ezt a gyönyörű húsvéti tojást!

Anyakönyvi bejegyzések

2020. december 20-tól lapzártánkig

A keresztség sákramentumában részesült Szabadszálláson:

2020. december 27-én **Varga Lili Blanka**,
Varga János és Vargáné Márki Blanka Zsuzsanna második gyermeke.

2021. január 31-én **Zrínyi Kornél**,
Zrínyi János és Konczi Edina első gyermeke.

Utolsó földi útjára kísértük:

Szabadszálláson

2020. december 22-én **T. Kovács Kálmánné Szabó Máriát** (93),

2020. december 30-án **Fórizs Jánosné Szabó Rozáliát** (81),

2020. december 31-én **Id. Németh Károlyt** (85),

2021. január 7-én **Pandur Gábort** (61),

2021. január 8-án **Józsa Béla Jenőné Varga Irént** (66),

2021. január 25-én **Kovács Jenőt** (87),

2021. február 6-án **Ifj. Nyerges Sándort** (57),

2021. február 9-én **Rácz Imréné Pap Erzsébetet** (91),

2021. február 25-én **Szabó Jánost** (44),

2021. március 1-jén **Szabó Imrét** (89),

2021. március 6-án **Kovács Lászlót** (93),

2021. március 9-én **Török Ferencné Erdősházi Ilonát** (93),

2021. március 10-én **Áipli Józsefné Zrínyi Borbálát** (90).

Hartán

2021. március 3-án **Gottschall Jánosné Hettiger Ilonát** (84),

2021. március 5-én **Juhász Miklóst** (75).

„Örüljete az örülőkkel, sírjátok a sírókkal.” (Róm 12,15)

Ünnepi istentiszteletek rendje

Lapzártánkig még semmi biztosat nem tudunk arról, hogy a kialakult járványügyi helyzet miatt ünnepi alkalmaink megtarthatók lesznek-e. Erről a Zsinat Elnökségi Tanácsa fog döntést hozni március 26-án. Amennyiben tarthatunk majd istentiszteletet, azok rendje a következő lesz:

2021. március 28. Virágvasárnap	Szabadszállás 9.30, Harta 11.00 (Hartán presbiterválasztás)
2021. április 1. Nagycsütörtök	Harta 16.00, Szabadszállás 18.00 Bűnbánati istentisztelet
2021. április 2. Nagypéntek	Szabadszállás 9.30, Harta 11.00 Istentisztelet
2021. április 3. Nagyszombat	Harta 16.00, Szabadszállás 18.00 Bűnbánati istentisztelet
2021. április 4. Húsvét I. napja	Szabadszállás 9.30, Harta 11.00 Úrvacsorás ünnepi istentisztelet
2021. április 5. Húsvét II. napja	Szabadszállás 9.30, Harta 11.00 Ünnepzáró úrvacsorás istentisztelet

„Jézus, ki a sírban valál, általad megholt a halál, az élet pedig feltámadott, mert szent tested meg nem rothadott. Él a Jézus, a mi fejünk, keresztyének énekeljünk, ülvén húsvét ünnepeket, új győzedelmi éneket.”

(Református Énekeskönyvünk 347. dicséretének 1. verse)

Üzenet

A Szabadszállási és a Hartai
Református Egyházközség
közös kiadványa
belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pálíkné Balogi Beáta,
Pálíkné Gyula.**

6080 Szabadszállás, Kálvin tér 13.
6326 Harta, Templom u. 73.
Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu
harta@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református
Egyházközség
bankszámlaszáma:
11732356-20020062

A Hartai Református
Egyházközség
bankszámlaszáma:
51500003-10002474

Munkatársunk volt:

**Holczmann Mihály,
Holczmann Mihályné,
Janovicsné Paál Ilona,
Süveges-Holczmann Andrea,
Szolnoki Attiláné,
Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes,
kiadásának költségeire
adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
sokszorosítási költségeit **egy**
testvérünk támogatta név nélkül
összesen **20.000** forinttal
Isten dicsőségére.

Az adományokat
Isten áldásának
kérésével köszönjük!

Megjelenik 600 példányban.
Sokszorosítva a Mátyus Bt.
Nyomdaüzemében.

A következő szám várható
megjelenési ideje:
2021 pünkösdje.

Áldás, békesség!